Sumonyi Zoltán

A naptár képei – 2024

Február

1. Mindenki védőmaszkban

Mindenki védőmaszkban
az ünneplés előtti
asztal körül. A járvány,
koronavírus járvány
mindenkit óvatossá
maszkíroz, egyen-arccá:
az orrnyereg s az áll közt
fehér, vagy szürke textil.
De hát a szem, a homlok
se árul el belőlük
semmit a régi arcból?
„Elvégre öregek már"
idézgetik, *„nem számít"*:
hetvenkilenc a férje,
s egy napra rá huszonkét
éves az unokájuk.
A kisebb is tizennégy.
Legközelebb, s középütt
Ő ül, mert hát hiába
a kettős születésnap,
Ő itt az ünnepelt.

Bp. 2024. 04. 20.

2. A fényes nutria

A fényes nutria-
kucsmája homlokára
s fülére húzva, mégis
az arcát bal-profilból
teljességében látni.
A teljes szépségében.
Még csak huszonnégy éves.
A férj huszonöt elmúlt.

Első közös lakásuk
mellett egy utcasarkon
menet közben megálltak.
A férfi jobb karján a
kapucnis anorákba
bujtatott csecsemő ül.
Az ifjú asszony mintha
a kisfiúhoz szólna,
a háromhónapos meg
a prém-kapucni mélyből
hunyt szemmel, csücsörítve,
megpróbál válaszolni.

Bp. 2024. 04. 22.

Az arcát alig látni

Az arcát alig látni.
Sötét, homályos háttér
mögül homályos arccal
lenéz a mellére vett
újszülött kisfiúra.
Jobbkarjánál az első-
szülött, hatéves elmúlt.

A fény rájuk vetül csak:
a kisgyerek kerekre
formázott szájjal enne,
de csak fehér frottírra
szoríthatja az ajkát, –
s a bátyja megbocsátó,
elnéző kis mosollyal
a gép-lencsébe néz.

De Őt alig is látni.
Feloldódik mögöttük.
Akár a fém a savban.
Nemrég' múlt harmincéves.

Bp. 2024. 04. 28.

Előző lakhelyüknél

Előző lakhelyüknél
az indulásra készen.
Valami síterepre.
Talán Csertovicára.

Középütt most is Ő van.
Mellette két fia.
Az idősebb tizenkét-
éves lehet, a kisebb
öt vagy hat, fején az
idétlen taplósapka.

Az arcuk izma jelzi:
induljanak már végre!
De anyjuk még a szomszéd
asszonnyal – akinek csak
a háta, hajbozontja,
s negyed profilja látszik –
ezt-azt még megbeszél.

Késő-hetvenes évek.
A házuk dán panelház.
A ház előtt Trabant áll.

Bp. 2024. 05. 03.